

Marie-Albine Willems

Geboren op 14-04-1883 te Kalken

Overleden op 07-09-1959 te Overmere

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Niets is zekerder dan de dood, niets is zo onzeker als het ogenblik op hetwelk hij komen zal.
(H. Alfonsius)

GEDENK IN UW GEBEDEN DE ZIEL VAN
MEVROUW

Marie-Albine WILLEMS,

echtgenote van de Heer Alfons ROGIERS,
voor het tijdelijke leven geboren te Kalken, op 14 april 1883, en naar het eeuwige geroepen te Overmere, op 7 september 1959, na gesterkt te zijn door het H. Oliesel en de Pauselijke zegen.

Zij was lid van de Vrouwenbond en van de confrerie van de H. Barbara.

Ontroerd staan wij hier vandaag nabij de lijkbaar van een edele, liefdevolle en godsdienstige moeder, die een sieraad en voorbeeld was van een christelijk en huiselijk familieleven. Plots en onverwachts was haar offer volbracht, maar de dood verrast nooit degenen die dikwijls het einde van hun leven voor ogen hebben, en leven zoals zij wensen bevonden te worden bij het afscheidsuur. Voor een vrome moeder, gelijk wij de dierbare overledene kenden, is de dag van het afsterven dan ook een ware hemelvaart. Zulke zachte en zalige dood te mogen sterven is een zegen van de Heer, en perst de droefheid om haar heengaan misschien de tranen uit de ogen van hen die haar liefhadden op aarde, toch is niets troostelijker dan te mogen denken dat de Hemelse Vader haar als een uitverkorene heeft opgeroepen en dat wij haar hebben omringd met onze kinderlijke dankbaarheid en liefdevolle zor-

gen. Heel ons familie treurt en is geslagen door het zo spoedig heengaan van moeder. Wij hebben haar tot de laatste dag steeds gezien als de vlijtige en onophoudend-werkende huisvrouw, als de zelfvergeten en uiterst bezorgde moeder, die voor haar man en elf kinderen het schoonste en het beste gaf van wat een moeder aan liefde geven kan. Bij haar kinderen en kleinkinderen, die zij door woord en daad in geloof en vrees des Heren opleidde, wist zij haar leven verdienstelijk te maken door haar goedheid en bezorgdheid om hun welvaren. Ook zullen haar talrijke nakomelingen in een ver geslacht haar getrouw in hun hart bewaren en met innige dankbaarheid haar blijven gedenken in hun offers en gebeden.

Lieve echtgenoot, wij leefden zo gelukkig naast elkaar. Ik begrijp dat mijn afscheid U hard en pijnlijk valt, doch troost U met de gedachte dat wij ongetwijfeld mekaar zullen weerzien Hierboven.

Mijn beminde kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, ik dank U hartelijk voor zoveel blijken van kinderlijke liefde die U mij betoond hebt. Kan ik niet meer onder U zijn met moederlijke bezorgdheid, ik blijf U toch steeds genegen in de hemel. Vergeet mij niet en schaaft U allemaal eensgezind rond vader.

Dierbare broers, zusters, bloedverwanten en vrienden, ik hield zo van U. Vaart wel en gedenkt mij als gij biddend ten Hemel kijkt.

Men bidde de vier akten voor haar zielerust.

De Familiën **ROGIERS** en **WILLEMS**

danken U oprecht voor uw
blijken van deelneming.